

HUMOR și SATIRĂ

Cerënd dela Dumneșeu pânea de tôte çilele,
cere-ï c'o cale și 3 fl. abonament la Calicul!

Ev. Ioan.

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe 1/2 an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe 1/2 an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Imprejurări de circumstanțe în urmările cauzelor pricinuite.*)

Cădând Tisza, lucru natural, că Bismarck nu se mai putea ținea în postul seu de cancelar al imperiului german!

Subscriind Simeon Popescu la primul loc adresa de felicitare a Bucureștenilor către generalul Traian Doda, lucru natural, că el conduce de present destinele regatului român!

Alegându-se în sinodul tractului Sibiiului Voilean cu majoritate de voturi protopop constituțional, lucru natural, că consistorul plenar din strada Măcelarilor trebuia se întărească pe Papiu de protopop!

Cu tóte opintirile kulturegyletiștilor, până-când ru-mâncele pórtă cătrințe, lucru natural, că idea de stat maghiar, uitându-se la ele, face bale la gură!

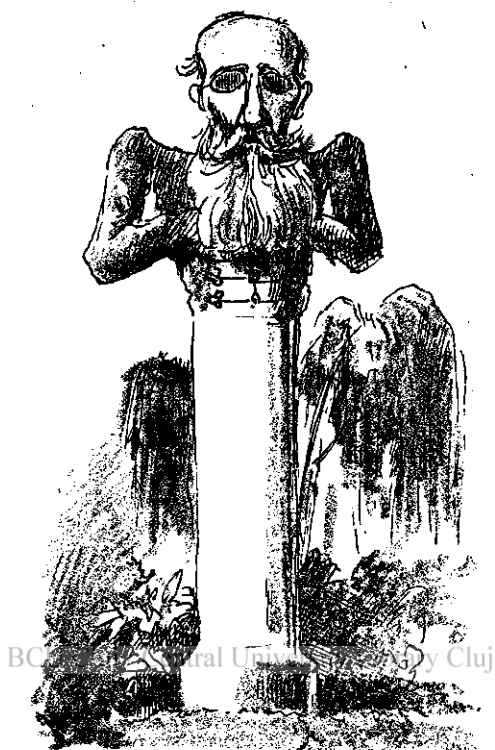
Până-ce Tribuna iese în tóte țiilele, lucru natural, că acționarii Institutului tipografic nu pot rămânea înapoi, și trebuie se iasă și ei cu pèrul prin căciulă!

Popa Ciurea cădând în fântână, și de necaz, că nu póte bea tótă apa murind, lucru natural, că alți popi au trebuit se'l îngrópel!

---

*) Stil curial.

Kolomán Tisza.

Mare ai fost numai ieri alaltăieri, și vai ce mic ești ađi!
Turnul lui Eifel dela expozițiunea din Paris e un mușunoiu de furnici prelângă înălțimea, din care tu ai căđut!
Și dacă dracul nu te suia așa de sus, tu nu cădeai așa jos!
Singuri îngerii au căđut odiniórá mai de sus decăt tine în formă de draci, dar' un drac ca tine n'a căđut din asemenea înălțime!

Mare drac ai fost, și de aceea oamenii s'au închinat ție ca lui Dumneđeu!

Dar' nu-'i mirare, au fost timpuri, în care oamenii se închinau la boi, vaci, viței și alte dobitoce în biserici pompoșe, întocma cum s'au închinat credincioșii tei ție în catedrala Ungarii de ađi și pusteale învecinate!

Acum, vedându-te cu picioru'n grindă, îmi vine se'ți dau și eu unul, dar' mă tem de tristul rol, ce l'a jucat măgarul viu față de leul mort!

Dormi în pace suflet omnipotent disolvat în neputință!

Tu turtind naționalitățile din Ungaria la părete, ai căzut turtit de greutatea șovenismului, a fiului tău celui întâiu născut!

Naționalitățile nemuritoare ale Ungariei te salută mortule!

Judecându-te ați mîne istoria, la care în necazurile tale bogate de petrii aruncate asupra capului tău adeseori te-ai provocat, un merit nu'ți va pute' tăgădui: Tu ai dat patria ta Ovreilor jertfă, și din nobilii tei consângeni, sus dela Graf până jos la vestiții mari proprietari de șapte pruni, care odinióră serviau statul maghiar gratuit, ai făcut iobagi ai ideii de stat maghiar, pentru-că se aibă pânea de tóte dîlele, și se nu fie avizată a sugere ca ursul iarna din unghiile proprii! Ba tu mai ai și alt merit: Deficitul statului maghiar, pentru a cărui nimicire te-ai angajat, îți întinde mîna egalei îndreptățiri. Tu însă nu'i da mîna, pentru-că tu ați, cu o sută de procente, ești mai mare decăt el!

Eu din parte'mi — adecă eu Calicul — care ați, față de tine, sum suveran, vreau se'ți dovedesc că's suveran drept: Eu te țin de cel mai mare spirit între contemporanii tei conaționali! De spiritul teu însă eu nu m'am temut așa de tare, cum mă tem de spirtul cincipițulașilor tei patrioți din neamul lui Avram și Isac!

Mare ai fost, și mic ești ați! Și dacă s'ar întempla, ca pe ceealaltă lume se mai ajungi ministrupreședinte, ține minte ce'ți spun eu: Numai acolo, unde domnește adevărata libertate, numai acolo, unde fiecare individualitate e îndreptățită a se desvolta amăsurat legilor naturale, numai acolo,

unde spiritul ori-cărui individ își poate întinde aripile sale neconturbat, numai acolo trăiesc oamenii-n stat, și statul în oameni. Acolo însă, unde, ca'n Ungaria de ași, creată mare parte prin tine, numai indivizii se vęd goli, nu și dreptatea, ear' patriotismul se cualifică după legea de timbre, acolo crește: „**Finis Poloniae!**“

Frate Tisza! Tu, cădënd, ai oborît pe Bismark, care te-a ținut!

Cădënd tu, marele cancelar de fer al Germaniei nu se mai putea susține!

Cădënd, zaci în pace!

Nemuritorii soboli ai naționalităților din Ungaria te salută pe tine mortule!

BCU Cluj / Central University Library Cluj **Calicul.**

Calicogram.

București, Vinerea patimilor.

La întregirea membrilor academii prin nouă alegere, postul rezervat de Tribuniști lui Slavici a ramas vacant, cu tóte că acesta a întrunit maioritatea de 15 bile negre față de 8 bile albe. Pricina causei e cu musca pe căciulă: Trecut negru, bile negre!

Simeon Popescu,
protopopul adreselor bucureștene.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da!

Sus Mărcuț într'un picior
Până'n comuna Bilbor
La domnul învățător
Care trăește cu dor.

El e Hăngan Niculae
Și stă din piele se'și saie
Când zărește o crătință
Trecând preste uliță.

Nici călugăr când ar fi
Ori celibe, și n'ar fi
Mai rîvnitor de femei,
Tremură de lacom ce'i.

Fiind că'i om înfocat
Du'l la fântâna din sat
Dă'i un duș de apă rece
Dór dragostea 'i-a mai trece.

Năravul de n'ar lăsa
 Du'l în Blaj la vlădica
 Și arată de prisos
 Pre-acest dascăl drăgăstos.

Pilde mândre cum dă el
 Dă ori și care purdel,
 Ori ce țigan are vață
 Cât el, și cei ce urmăză:

Cum este domnul Hăngan
 Așa'i Pompei Botezan
 Dascăl din Sarmașul mare
 Care'n beție'i om tare.

Ca Botezan și Hăngan
 E și Zacheu Moldovan
 Dascălul dela Năoiu
 Ca măgariu după oi.

Ca ești trei om de ghibaciu
 E și Filimon Halmaciu
 Dascăl în Șarmașul mic
 La sticlută'i om voinic.

Apoi Alexandru Pop
 Docentele din Cistelec
 Să îndesă ca un dop
 Unde vede glăjile.

Cel din Pusta-Camarăș
 E un miser nevoiaș
 Numit Costan Pepene
 Om fără pricepere.

Acești 5 au făcut bal
 În al tómnai carneval
 Dar' atâta au beut
 Până toți porci s'au făcut.

Învață'i a face baluri
 Dar' baluri fără scandaluri
 Cum fac ómenii de treabă,
 Dar' nu baluri cu gâlcévă.

Dar' pe dascăli lasă'mi'i
 Că's flămânđi ca vai de ei
 Și's desculți și's desbrăcați,
 Hai la domnii advocați.

Lasă că's mulți, da's și bogați
 Mai toți domnii advocați
 Și rogu-vă, cum n'or fi
 Când fac bani pân' ce-or minți.

Dar' Mărcuț, la toți odată
 Nu poți merge, negreșit,
 Cum is mulți pot se te bată
 Se vii dela ei spetit.

Vai și buni ar fi jucați
 Cei mai mulți din advocați
 Că o mână n'au de dat
 Dar' au două de luat.

Și strigă în gura mare
 Că spre a nații apărare
 Sunt ei puși ca zăvođii
 Spre apărarea turmii.

Unii cum e Bașota
Din Abrud știe calea
Pe care dacă urmăze
Nici-un proces n'o se pérđă.

Stilul lui procătăresc
Este cel mai jidovesc
Din câte se vėd și-aud
La tribunal în Abrud.

Stilu'i e plin de sofisme
Și de multe șovinisme
Când apėră vr'un armean
Ceva Meskó Zălăgnean.

El ca igaz hazafi
Știe bine părțini
Pe armeni și pe jidani
Prea firește pentru bani.

Și totu'și bate pieptul
Că el ar fi Românul
Mai verde decât bradul
Și mai tare ca fagul.

Bine'i atunci rogu-te
Dă pace la vorbele
Potenkin — magyareMBER,
Nemzetiség — honpolgár
Tisztahazafi, barát
Magyar kormány desperat?!

Stilul compus la armean
Și trimis la álispan

Iscălit de dumniata
Nici câinii nu l'ar mânca.

Nu, că ori că ar turba,
Ori că-ar crepa undeva
Ori că toți ar deveni
Cei mai tisztahazafi.

Spune tu Mărcuț cu bine
Ce se și nu se cuvine:
Se facă un avocat
Și-un jude pensionat?

Spune'i că cu argumente
Dar' nu cu late cuvinte
Se'și apere clienții
Dar' nu cu șoveniștii.

Spune'i, și de-a asculta
Poți erta pe Bașota,
Dar' de va mai repeta
O leacă'l mai poți juca.

Ear' jucându'l veđi de'i strigă:
Hai nene la mămăligă
Nu zurăi pintenii
Că mētem că ti speti.

Ști cum cântă Ciuca Todor
Când de nimic nu'i dor:
Nu te bade zdruháfi
Că și mâne'i trebuie?!

Tata moș din Roșia
Nu ști cum îți cuvēnta:

Nu te lăși bróscă'n tēju Acum mă duc domnilor
 Că nu'i tēju num'a tēju, Și nu vė mai cãnt de dor
 C'acolo am drept și eu. Pãn' va resãrì bujor!

Memorand.

Memorand e „tatãlnostru“ popórálor asuprite.

Memorandul constã din una sau mai multe coli de
 hãrtiã scrise cu lacrãmile unui popor disperat.

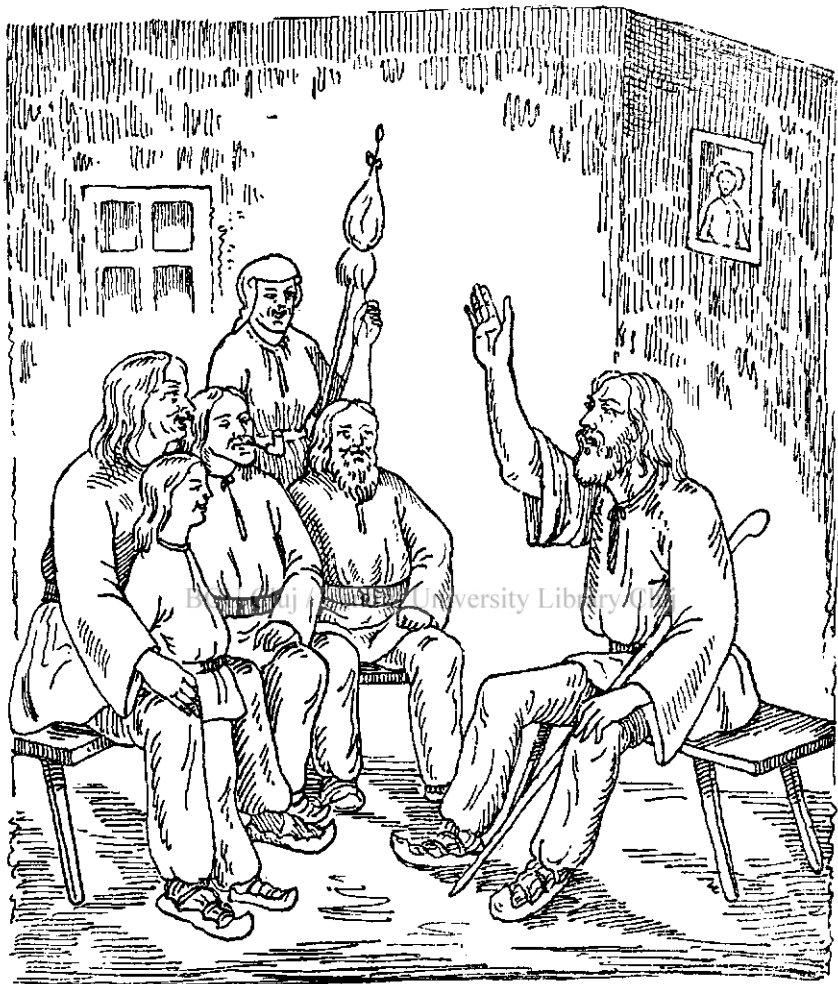
Memorand se numește și jugul, din care comitetul
 partidului nostru național nu póte scãpa.

Romãnul de rînd numește memorandul: „Ține
 minte!“

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Scandalografescu.

Stan Pătitul.

Când eram eu zăblău, adecă nici copil nici ficior, sau băiat cu mustața-n pângă, trăia la noi în sat un țaran pe de-o parte nu tocma așa bătrân cât de tinăr pe cealaltă, cu numele Bartolomeiu Țințar. Oamenii din sat îl numiau pâcală, pentru-că de el numai mórtea a rămas nepăcălită.

Om înalt, încovăiat din spate, strîmb în picioare, cu'n cap numai ca la o măciucă, nas lung cu bureți la vîrf,

ochi ascunși sub rădăcina nasului, și gura strîmbă în partea cea stîngă a obrazului, trebuia se te uiti numai la el, și rîsul îți întindea gura până la urechi.

Bartolomeiu, nefiind secretar episcopesc, era sărac, mai sărac decât păianjenii, care prind iarna muște, dar' totuși mai bogat decât mulți grofi și baroni din Ungaria, pentru-că nu era nimenui dator. Cu tóte este el nu trăia rău, pentru-că la tótă lumea îi plăcea de glumele, apucăturile și comediile lui, si'l miluia.

Atâtea glume și atâtea comedii a făcut Bartolomeiu, încât Tilu Buhoglindă n'ar fi vrednic se-'i descalțe curelele încălțămintelor dela picioarele lui, care de regulă erau desculțe. — Se vă povestesc câteva:

Odată Bartolomeiu se afla în cărciumă, unde el de regulă făcea bale la gură, uitându-se cum alții beau la vin și vinars, și asculta la un țigan cum trăgea la melodii p'o diplă răgușită cu trei córde, de cugetai, că popa Simtion cântă „Mărire Tatălui“ pe glasul al nouélea. Ascultând câtva timp la dîcările țiganului, Bartolomeiu se aproprie de el și'i dîce: Mă, da tu cređi, că ai diplă? Tu ai un hîrb, prelângă dipla, ce am căpêtat eu, când m'am însurat!

Țiganul, a cărui diplă într'adevăr era tótă hîrb, auđînd de o diplă bună, a dat cu Bartolomeiu la tîrg, și l'a ajuns cu tîrgul! Tîrgul însê fără aldămaș nu se prinde. Țiganul, pe vorba lui Bartolomeiu, că dacă nu-'i va plăcea dipla, s'o ia fără a plăti un crucer, a dat ș'un aldămaș bun.

După beutura aldămașului, Bartolomeiu a plecat cu țiganul la locuința sa, ca se-'i predea dipla, și după întrarea în odaiă, arătînd acestuia pe sócrăsa, o babă bătrână și uscată ca o șușală uitată câțiva ani la fum dela Reșinari, 'i-a dîs? Veđi asta-'i diplă mă, numai córde se'ți cumperi la ea!

Într'o vară, Bartolomeiu află p'un Sas la morișca din capul satului c'o ferdelă de cucuruz așteptând, ca se se adune apă-n jilip, ca se pótă măcina. Ce aștepți jupâne? îl întreabă Bartolomeiu! Aștept, răspunde Sasul, se se adune apă la móră, ca se'mi macin ferdela asta de cucuruz! — Nu fi prost jupâne, îi ȃice Bartolomeiu, până se adună pe seceta asta atâta apă la móră, ca se poți măcina, se face séră. Cere dumniata o donița dela morar, și du ȃin lacul ăla din jos de móră apa din sus de móră, și odată macini ferdeluța aceea.

Sasulu, cu minte ce era, a primit sfatul lui Bartolomeiu, a început a căra cu donița apa din sus de móră. A cărat până s'a săturat, și când a dat cu socoteala, că va fi destulă, a băgat pe móră, a slobozit apoi apa, dar' ce se veȃi? cu câtă apă a cărat aprópe tótă ȃiua, n'a ajuns se întórcă róta morii batar odată

La un tîrg Bartolomeiu a umblat în tóte părțile și a vestit oamenilor, se'i aducă bobóuă (țundre) vechi, cojóce spintecate, obiele, și tot felul de sdrențe vechi, că el face rachiu din ele, sau în parte, sau le plătește cu bani. — Abia a trecut tîrgul, și oamenii din tóte satele au alergat cu câte sdrențe au avut la el, ca se le facă rachiu în parte sau se li le plătească cu bani!

Odată, fiind Bartolomeiu la móră, un țaran 'i s'a plâns, că nu póte trăi cu nevéstă-sa, pe care abia de dóue septemâni o-a fost luat. — Nu'ți place dór? îl întreabă Bartolomeiu!

- Ba'mi place, de stau se nebunesc!
- Și vrei se trăiești cu ea?
- Cum se nu!

— Ce-mi dai tu mie s'o fac se umble după tine ca capra după varză!

— Ce poștești!

— Se plătești o vadră de vin, ca s'o bem aici laolaltă cu prietenii aceștia, (cu alți doi țărani, care încă se aflau la móră și ascultau poveștile lor).

— Bucuros!

Vadra de vin s'a adus îndată la móră, și ospetul s'a început.

În decursul beuturii, Bartolomeiu iese afară, află un petec de rîză, pune o petricică-n rîză, o leagă bine, și vine înapoi spre a se ospeta mai departe.

Când vinul era pe gătate, Bartolomeiu scóte rîza cu petricica din sîn, o predă țaranului și-i ȃice: Mě! Aici e leacul iubirii: Eu încă n'am putut trăi cu nevastă-mea până-ce n'am căpătat leacul esta dela o vrăjitoare. Acum eu nu mai am lipsă de el, pentru-că nevastă-mea e așa de bătrână, de nici dracul nu se mai uită la ea. Tu bagăți leacul acesta-n sîn, așteaptă până-când va fi lună nouă și, într'o nópte, pleacă de acasă încăt-ro vei voi, dar' dute fără se te uiți înapoi, până-când nevastăta va striga după tine: Stăi dragul meu!

Țăranul așa a făcut cum 'i-a spus Bartolomeiu, pentru că'l dorea inima de dorul nevestei sale.

În séra dintâiu cu lună nouă, țăranul a plecat la drum. S'a dus tótă nópte și tótă ȃiua următore, s'a mai dus încă o nópte și o ȃi până la granița țării, pe care neavënd pasaport, n'a putut s'o treacă, dar' nevastă-sa tot nu 'i-a strigat: Stăi dragul meu!

În sfirșit țăranul s'a întors înapoi, s'a dus la Bartolomeiu, și 'i s'a plâns, că leacul, care l'a costat o vadră de vin, nu 'i-a ajutat nimica.

— Până unde te-ai dus? — îl întreabă Bartolomeiu!

— Până la granița țării!

— Da de ce nu te-ai dus mai departe?

— Nu m'au lăsat se trec granița, că n'am avut pasaport!

— Prostule! — Nai putut tu pleca în altă parte, nu cătră granița țării? — Acum leacul 'și-a perdut tótă puterea, eu nu'ți mai pot ajuta.

Țăranul pácălit, cređând în vorba lui Bartolomeiu ca'n sfânta scriptură, s'a mângăiat cu prostia lui, și de nu s'o fi împreunat pe altă cale cu nevastă-sa, ađi îi duce încă dorul.

Într'o vreme Bartolomeiu își lăsase se'i crească barba mare, și oamenii, care nu'l cunoșteau, se apropiau cu tótă evlavie de el, ca se'i sărute mâna. El le întindea mai dreapta mai stânga spre sărutare, și îi binecuvânta, ridând neobservat din gura lui cea strimbă.

Odată, când avea barba mai lungă, Bartolomeiu se duce la tîrgul de vară al Mediașului, ia un scaun, îl pune în mijlocul tîrgului, se suie pe scaun, scóte o pungă mare, dar' gólă, o prinde de baieri, o ridică'n sus, și începe a striga din tóte puterile: Haideti se vė arėt pe dracul! Cine vrea se vėdă pe dracul se vină aici, se plătească numai 1 crucer, și eu îl arėt!

Tot tîrgul s'a adunat în jurul lui Bartolomeiu, și oamenii se îmbuziau se plătească câte un crucer, ca se vėdă pe dracul. Bartolomeiu, c'o mână aduna crucerii, și-i pune în straiță, ear' cu cealaltă scutura mereu punga cu dracul și striga: Cine vrea se vėdă pe dracul se dea aici numai un crucer!

După ce Bartolomeiu adunase o sumetenie de cruceri, ear' oameni, care se mai plătească, nu se mai aflau, a strigat încă odată din rėspuțeri: Nó, aveți cu toții grija,

că acum deschid punga și slobod pe dracul! — Apoi deschidând punga o întorce cu gura la vale, și scuturându-o strigă: Nó uitați la el!

Oamenii uitându-se cu gura căscată la punga cea gólă, din care, cu tótă scuturătura, n'a ieșit nimica, au început a striga: În pungă nu'i nimica!

La asta Bartolomeiu le-a răspuns: „Veđi asta-i dracul!”

Oamenii, veđându-se pácăliți au început a ríde, și îm-prăștiindu-se, care de care 'și-a veđut de afacerile tîrgului. Numai unul 'și-a resbunat, oborând scaunul, pe care sta Bartolomeiu cu el cu tot!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Sôțe, tu ca mâne o se te scapi d'odată de vr'o patru-cinci fete!

Pupăză: Eu nu știu ce tot ai tu cu fetele mele? — Oi scăpa n'oi scăpa, aceea s'o ștf tu însê, că mai bine le acăț pe tôte șapte, decât se le mărit după neuniți!

Colac: Mie se 'mi le dai tôte șapte, și pe preteasă-ta pocinog, eu nu 'ți le iau, dar' Csáky o se 'ți le ducă pe tôte la mănăstirea din Kișdedov!

Pupăză: De unde?

Colac: Din Kișdedov!

Pupăză: Ce'i aceea Kișdedov?

Colac: O fabrică de maghiari, sau pe românește „asil de copii?”

Pupăză: Ahal! — Acum te'nțeleg eu! — Tu vrei se ȃici, cã eu voi fi silit se'mi trimit fetele dela trei pãnã la șese ani în asilul de copii? — Atunci se fie Csáky, când 'mi-oi trimite eu fetele mele în strunga lui! — Mai bine le fac neunite, și apoi le sugrum!

Colac: Da ce-'i face tu contra legii, care te silește?!

Pupăză: Pentru copii mei eu îs parlamentul lãsat de Dumnezeu a face legi! Eu altcum nu cred, și nu ȃin pe ministrul cultelor nãstre atãt de înțelept, ca se pãtã face legi pentru copii proști dela 3—6 ani! — En cugetã tu nițãl. La noi în sat sunt cel puțin 100 copii dela 3—6 ani. Dã tu 100 copii pe mãna unei unguroici, sau chiar a ministrului nostru de culte Csáky, și veđi ce va face cu ei?!

Colac: ȃi face unguři! University Library Cluj

Pupăză: Vorbã sã fiel! — Ba unguroica cu Csáky cu tot se fac romãni, s'au nebunesc!

Colac: A ceea n'ar strica nimica, dar' dracul nu culcã-te — eu tot mẽ tem!

Pupăză: Nici grijã sãte! — Mai întãiu unguroica sau Csáky, dacã vreau se se înțeleagã cu cei o sutã de copii de romãn, trebuie se învețe însuși romãnește!

Colac: Oho, în asta n'ai dreptate! — Unguroica sau Csáky vor vorbı cu copii numai ungurește pãnã-când și aceștia vor învãța!

Pupăză: Atunci unguroica cu Csáky cu tot mai bine fac, dacã sã pun pãstori la iepuri!

Colac: Cum așã?

Pupăză: Așã cum nu se pãte altcum! — Când cei 100 copii de romãn vor auđi pe unguroica sau pe Csáky vorbindule ungurește, toți încep în tãte tonurile a plãnge! —

La care se le astupe mai întâiu gura? — Se punem casul că le astupă gura la toți, dar' copiii mici mai au și alte găuri, care nu sufer nici cu limba ungurească astupătura! — Ce face unгурóica atunci?

Alt cas. — Un copil se bolnăvește. Părinții copilului sunt la munca de câmp. În sat, afară de câinii lăsați se pădăscă curțile nu'i nime. Ce face unгурóica cu copilul? Ce fac copiii cei sănătoși, dacă copilul bolnav pătimeste de o bółă lipiciósa? — Ce fac păduchii și ríia dela 10 copiii de țigan, între 90 copiii fără păduchi și fără ríie? etc., etc.!

Colac: Tóte's bune sóțe, dar' lui Csáky îi e tot un Réthy, umplese tótă lumea de păduchi sau de ríia, numai unguri se se facă!

Pupăză: Vorbă se fie! — Slánina unгурéscă sóțe încă nu se face din orice căne! — Csáky póte da la oricare copil de român o kisededová, sau o doică pedagogică și tendințele lui de maghiarisare tot ies cu pėrul prin căciulă. Românul, cu câte limbi știe mai mult, cu atâta'i român mai mare și mai vrednic. — Românul e ou de cuc: îl póte cloci Csáky, Muskalikoff, Schmerling, ori altă pasăre exotică, el tot cu-cu strigă! — dar' eu mă duc sóțe, că preoteasa mea nu e acasă, și nu știu ce 'mi vor face fetele — adio!

Colac: Material pentru gineri! — adio!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Slab e soldatul, care nu aspirează la rangul de general, dar' mai slab generalul degradat, ca Tisza, la rangul unui simplu soldat!

* * *

Numai un nebun p^ote pretinde, ca fostul primministrul Tisza, care 15 ani a gubernat statul ungar cu deficit, bancrotând, se mai aivă și active!

* * *

Ce va face istoria cu Tisza nu se știe, opiniunea publică a Ungariei însă, până ceea ceea 'i-a dat cu picioru-n grindă!

* * *

Numai atâta se'mi dea Dumneșeu mie si la 100 de dascăli românești, fără deosebire de răbdări confesionale, cât a dat Tisza în 15 ani din fondul de dispozițiuni presei ovreești pentru falsificarea opiniunii publice!

* * *

Și o potcívă de cal mort represintă adi mai multă valóre decât meritele lui Tisza pentru naționalitățile din Ungaria!

* * *

Tisza a ajuns dela móră la rîșniță!

* * *

Tisza demult se bătea cu mórtea greu gemênd, și când geme mortul, și dracul móre de necaz!

* * *

Dintele minții, la muere, tocma după mórte iese; póte se'i iasă și lui Tisza!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Tisza a schimbat căciula, dar' musca tot 'i-a rămas!

* * *

Tisza a întrat ca simplu soldat în partidul liberal, și cine cade odată'n gârlă, nu se mai teme de plóie!

* * *

Cel mai bun cal de ham al ideii de stat maghiar era, fără îndoială, Tisza, dar' ce-o se'i faci? — hamul mănâncă pe cei mai buni cai!

* * *

Atâta a mințit Tisza în afacerea împatrierii lui Kosuth, până-ce a început a spune adevêrul, și vorbă vechie: Cine se învêță mincinos, când spune adevêrul, se bolnăvește!

* * *

Pe Tisza numai Kosuth l'a măncat! Așa'i în lumea asta: Tótă jigania își are lupul ei!

* * *

Încă nime'n lume n'a murit ca Tisza de strigările
,se trăiască' ale inamicilor sei!

* * *

Szapáry, noul ministrupreședinte al Ungariei, e legat
de Tisza, ca calul de gard, și prelângă lemnul uscat arde
și cel verde!

* * *

Tisza înghițând mereu noduri d'ale opozițiunii 'și-a
stricat stomachul!

* * *

Tisza, cu vreme va veni și la convingerea, că omu-
lui, decât se-'i iasă nume rău, mai bine se-'i iasă ochii
din cap!

* * *

Țică Tribuna d'o mie de ori ,care va se țică', dar'
naționalitățile din Ungaria au contribuit la căderea lui
Tisza, cât și ochii orbului la aflarea Brăilei, sau pe româ-
nește: Ochii'mi ved inima'mi cere, ce folos că nu-'i putere!

* * *

Și sub Szapáry, ca și sub Tisza, naționalităților
din Ungaria tot două óle o se le fearbă: Una seacă și
alta gólă!

* * *

Tisza, ajuns în umbra lui Kosuth, 'și-a pierdut vederea,
și, decât orb și călare, mai bine schiop și pe jos!

* * *

Tisza, orb în promisiuni, și majoritatea lui din dietă
surdă tun, 'și-au dat în petece. Așa-'i orbul, caută acul în
carul cu fânul, și surdul îl povățuește cu aușul!

* * *

Prea târziu se încearcă Leibjurnalele lui Tisza spre a
dovedi lumii, cum principalul lor s'ar mai fi putut susține
în fruntea fondului de dispozițiuni, pentru-că Dumnezeu,

când bate pe om, mai întâiu îi ia mintea, și orbului înzădar îi spui, că s'a făcut Țiuă!

* * *

Tisza s'a dus în fine, unde mutul 'și-a dus iapa, dar' meritul stăpânirii lui geniale preste nulități, nu 'i se va putea tăgădui de istorie!

* * *

Sunt călugări sunt și celibi, care, pe biliardul amorului pot da înțeleptului Solomon 10 înainte!

* * *

Amorul de regulă se îneacă în taina căsătorii!

* * *

Prostia e libertate, și asta ne-a mai ramas din vestitele libertăți ale Ungarii!

* * *

Racul, ca și politica noastră națională, numai de aceea merge înapoi, ca se nu vedă când cade-n apă!

Două condițiuni.

— Dacă nu mă mărit din Paști până-n Rusale, se știe Florico, că eu mă duc la mănăstire!

— Când n'ar mai fi călugări, eu aș veni cu tine!

Iubire cu „dacă!“

— Tódere, dacă într'o lună nu mă ieși, se ștí că nu
mă mai capeți!

— Dacă aș ștí eu asta sigur, atunci mai bucuros
aș aștepta o lună!

La admiterea damelor în serviciile poliției din București.

„Dumniata ai insultat regimul, și de aceea te provoc
se vi cu mine!”

Spre orientare.

Domnii, care nu vreau se se numere între abonații noștri, sunt rugați a nu primi, sau a ne retrimite acest număr.

Cu încassarea abonamentelor prin rambursă — Post-nachnahme — utalvány — vom începe în Martie.

Redacțiunea noastră a încuviințat tuturor, celor ce au cerut prețuri de abonament reduse la 2 fl. pe an. Singur studenții, chiar și cei bogați în secunde, primesc Calicul cu 1 fl. 50 cr. pe an.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Din

Calendarul Calicului pe anul 1890

s'a vândut ultimul exemplar în 10 Ianuarie.

P. T. Domni, care după acest termin ne-au trimis prețul Calendarului, pot dispune de el. Noi i-am prenotat pentru calendarul Calicului pe anul 1891.

Administrațiunea Calicului.